

De bombardeerkever

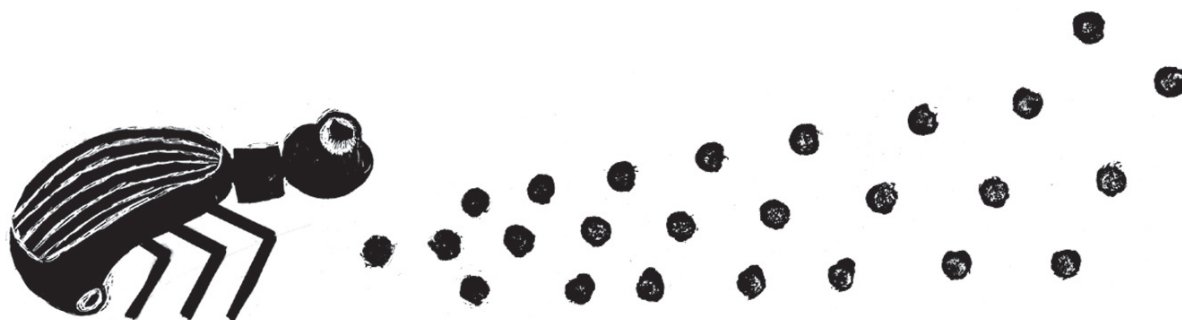
16

Een onderkruipsel is het. Een beestje op zes fijne pootjes. Je kunt het op je hand zetten en dan nog verdwaalt het tussen je vingers. Het is een kevertje van een centimeter, meer niet. Maar pas op. Wat je daar op je hand laat kruipen is een levend kanonnetje. Een kanonnetje met bommen aan boord. Hij vuurt ze af op iedereen die maar iets te gretig naar hem kijkt.

Vogels doen dat, gretig kijken. En padden. Die vreten kevertjes op met kop en schild. Maar dat moeten ze bij de bombardeerkever niet proberen. In zijn achterlijf zit namelijk een fabriekje dat een giftig mengseltje maakt.

Dat mengseltje ligt vredig in een voorraadkamer te wachten. Een voorraadkamer in zijn lijf. Maar o wee als er een vijand in de buurt is. Dan stuurt de bombardeerkever het mengsel meteen van de voorraadkamer naar de volgende kamer in zijn lijf. Dat is de ontplofingskamer.

In dat levensgevaarlijke kamertje gaat het brouwsel koken en stomen. Hij draait zijn achterste naar zijn

vijand toe en BENG! het gloeiend hete en giftige bommetje knalt naar buiten, recht in de ogen van de vijand. Die kan opeens niks meer zien.

De bombardeerkever heeft zichzelf laten afgaan. En terwijl de vijand probeert zijn ogen weer open te krijgen, wandelt de bombardeerkever de hoek om. Tralalalala.

De mestkever

Het zijn net dropjes. Ja, als je ze over de grond ziet schuifelen zou je ze willen oppakken en in je mond steken. Ze zijn glimmend zwart, zelfs hun pootjes glanzen. Ze zien er gloednieuw uit, alsof ze met een zachte doek zijn opgewreven. Ze komen vers uit de snoepfabriek, mmmmmmmmmmm.

26

Maar voordat je erop gaat sabbelen moet je wel weten dat deze kruipende dropjes in de poep wonen.

Koeienpoep, paardenpoep, stokstaartenpoep. Je snapt eigenlijk niet hoe ze het voor elkaar krijgen er altijd zo blinkend uit te zien.

Ze nemen stukjes poep tussen hun voorpootjes en kneden er balletjes van. Die balletjes poep begraven ze in de grond, samen met hun eitjes. Lekker voor de

larfjes die later geboren worden.

Tijdens het kneden smikkelen de kevers zelf natuurlijk ook van de poep. Makkelijk, want poep is voorgekauwd voedsel. Daar is eigenlijk niets vies aan.

De mestkevers ruimen niet alleen de poep van anderen op. Door het te begraven zorgen ze er ook voor dat de grond gezond blijft. Mest is eten voor henzelf, voor hun kinderen, én voor de bloemen en planten.

27

En alsof dat nog niet genoeg is hebben mestkevers ook nog eens een bijbaantje als tuinier. De poepballetjes die ze begraven zitten namelijk vol bloemenzaadjes. Zo zorgen ze ieder jaar weer voor een nieuwe bloementuin.

De mestkever is schoonmaker, kok en tuinier tegelijk.

De mestkever is een wonderdropje.

De trekmier

Wat klinkt dat gezellig hè: een trekmier. Het klinkt als een beestje dat er lekker met z'n familie op uit trekt om de buurt te gaan verkennen. Of op zoek gaat naar de zon, zoals trekvogels bij ons in de winter doen. Ja, trekmieren: dat zijn vast de gezelligste diertjes op aarde.

58

Mwâh.

Als de trekmier honger heeft gaat hij op stap, samen met z'n hele familie. Misschien dat de trekmier dat zelf heel gezellig vindt, maar de rest van de wereld vindt dat zeker niet. Alles is namelijk groot aan dat beest. De mier zelf is groot, zijn familie is groot, en alsof dat niet genoeg is, is zijn honger ook nog groot.

Met z'n miljoenen gaan ze op stap. Ze trekken

dwars door een bos. De mierenstoet is meer dan honderd meter lang en meer dan een meter breed. Het is een weg van mieren. Een krioelende weg. Een hongerige weg. Alles wat ze tegenkomen vreten ze op.

Hagedissen, slangen, vogels, andere mieren. Wie vlees onder zijn vel heeft zitten, wordt opgeschrokt of in stukjes meegesleurd.

Niets en niemand kan ze tegen houden. Als ze moeten oversteken, bijvoorbeeld van de ene boomtak naar de andere, dan maken ze van zichzelf een brug. Een mierenbrug, waar de rest overheen kan lopen. En niemand anders krijgt voorrang.

Nou ja, niemand wil natuurlijk ook voorrang.

Nog even de drukke monarchvlinder. Om te overleven vreet de rups zich helemaal vol met giftig plantensap. Daardoor smaakt hij smerig en wil geen vogel hem eten. En niet alleen als rups maar ook als vlinder blijft hij om van te braken, ook al voedt hij zich dan met zoete nectar.

